

Molts cerquen remei i no el troben. Qui beu aigua de la Font del Bou de Caldes de Boí no necessita remeis. Feu-ne la prova i us en convencereu

La Veu de Catalunya

EDICIÓ DEL MATÍ

Any XLI. - N.º 11.009

Barcelona: Dijous, 24 de setembre de 1931

10 cèntims

La candidatura de la Lliga

La Lliga Regionalista, per les raons exposades en la nota de la seva Comissió d'Acció Política, presenta candidatura pròpia en les eleccions parciales per a diputats a Corts per Barcelona. El nom il·lustre de Pere Rahola no necessita presentació ni comentaris. El prestigi de la seva personalitat, tantes vegades contrastat victoriósament a les Corts, obté sempre l'adhesió d'una massa fervorosa del cos electoral. Barcelona coneix prou el que tantes vegades ha estat el seu diputat dilecte.

Ningú no ignora ja a hores d'ara els esforços que ha realitzat la Lliga Regionalista per a reunir totes les modalitats del catalanisme històric a l'entorn d'un nom que fos un símbol de civilitat i de concòrdia. Coneix també les causes que aquell generós propòsit no hagi pogut reixir. La Lliga acceptava un candidat que no era seu, sacrificant tots els interessos de partit a l'interès suprem de Catalunya. I aquesta actitud de la Lliga era més digna d'esment perquè, com sap tothom, no era per manca d'homes seus que proposava aquella altra candidatura. La proclamació del nom de Pere Rahola n'és una prova concluent. Cap nom no pot superar, en el nostre món polític, la significació catalana de la candidatura de la Lliga.

Hem d'esperar ara que totes aquelles forces socials, polítiques i econòmiques a les quals la Lliga Regionalista oferí des del primer moment el seu concurs entusiasta i abnegat sabran corresponder com cal a aquesta conducta. Esperem que tots els elements catalanistes votaran la nostra candidatura, car el nom, la història i la significació de Pere Rahola ofereixen a tothom la màxima garantia. Però si algú cregues encara que, per raons purament partidistes, no pot sumar-se a la campanya electoral a favor d'aquest nom il·lustre, cal, almenys, que ningú, amb sentit de pàtria i esperit de catalanitat, no oposi al seu triomf cap mena d'obstacles.

L'Estatut de Catalunya a les Corts

Impressions del debat de dimarts

Diu el corresponsal de «La Vanguardia»:

Quando planteada el problema del Estatut catalán en relación con la Constitución general de la República. Fue en una parte de la sesión en tono manso y color gris. Con estas cualidades los grandes pintores saben hacer grandes cuadros; los pequeños oradores aburrimiento.

Parló que se hablaba con miedo y con frialdad. Tal vez la preocación excesiva en medir las palabras y salvárselas de la responsabilidad de malparar con algunas de ellas tema tan importante como el que se discutía, ha sido la causa.

De la astucia de hoy ninguna conclusión es posible deducir, ni ninguna perspectiva clara. El discurso del señor Rodríguez Ferrer, en defensa del criterio unitarista, no tuvo éxito. Tampoco la enmienda del señor Castriñol, que resumía el criterio y los trabajos del señor Alcalá Zamora, lo tuvo, pero en otro sentido. Aunque no fue admitida, tampoco fue rechazada, y sus numerosos extremos, que se referían a artículos diversos, serán discutidos y votados cada uno en su lugar. Quiere esto decir que no ha habido mayoría favorable a la votación global, pero tampoco oposición. Esta actitud sorda expresa que no ha llegado aún el momento de resolver, y además que si la Cámara rehuye la resolución en un solo acto, parece también dar a entender que aceptaría más o menos parte de las propuestas.

La votación perdida de la enmienda del señor Gómez, que favorecía el punto de vista catalán, no es sinónimo desfavorable en cuanto al fondo del asunto, pero una vez más recuerda el peligro de las votaciones y las sorpresas que puedan dar.

De la intervención de los catalanes, lo mejor fueron las interrupciones breves, doctrinales, del señor Carner. El señor Xirau Palau disertó a su gusto y persistió en su error, y en el de toda la minoría inquietista catalana, de halagar a las izquierdas del resto de España al recordarlos, como hacen todos siempre que la ocasión se brinda, que votarán y votarán las leyes más radicales que se presenten. El error es doble. A la vez olvidan el señor Xirau y sus compañeros que el Estatuto, que es obra y diseño de los catalanes de la derecha y de la izquierda, no podrá ser comprado con moneda extranjera, y que para zurdar sobran votos a los castellanos y para nada necesitan de los catalanes. No es este el camino.

Domench de Bellmunt escriu a «La Publicitat»:

En la sessió d'avui al Congrés no hi ha hagut altra cosa remarcable per a nosaltres que si el discurs del senyor Antoni Xirau Palau defensant el vot particular que ell i el senyor Alomar havien presentat davant les aixecacions de l'Estatut i els de les regions, i precisant de passada la posició dels partits catalans davant la Constitució. Després d'alguns discursos dels caps de les diverses minories sobre aquesta qüestió, la Cambra ha acordat no prendre en consideració el dictamen d'un a tots els articles del Titol I.

El senyor Xirau ha estat escollit amb molta suavitat i al final ha resultat nombrosos aplaudiments.

Hi ha gran expectació per escoltar la defensa que de l'esmena dels progressistes ha de fer el senyor Alcalá Zamora sobre l'Estatut de Catalunya. Es molt possible que questa intervenció del cap del Govern, que ha desvolupat tant d'intensitat, tingui lloc en la sessió de demà o en la darrera.

«L'Opinió» dedica el debat al seu comentari:

«La situació, doncs, queda limitada a l'esmena que té presentada Alcalá Zamora a l'article 11. Com saben els lectors de «L'Opinió», en aquesta esmena hi ha en essència

LA VEU DE LA RAMBLA

EL PLET TAXISTA

En resposta a un dels nostres comentaris anteriors, en el qual denavantíem com el que representava els industrials possessors de la marca «David», hem rebut la carta que a continuació reproduim. El lector podra veure, així, com estan mancats de control els nous dels nostres contrapartents.

Diu la carta de referència:

«Sr. Director de «La Veu».

Molt senyor nostre: llegim al periòdic de la vostra digna direcció en la secció «La Veu de la Rambla», data 22, una nota de taxistes que era sorpresa per la seva manca de sinceritat i devoció al seu gremi, demostrant que porta una Campanya de premsa en contra, no ja del Plan Vichier (de que estem plenament d'acord) sinó directament i amb una sanya digna de feres, contra nostre, i diem contra nostra, ja que els taxistes d'altres entitats no els afecta tants les inmoraltats que representa falsojar la veritat en benefici propi.

En la nota es parla de 600 indústries — completament fals — que han comprat i exigit un nom, i es vol fer veure que David S. A. no intervé en l'assumpte, també fals, completament fals, proves: la casa David declarava fa uns dies que ella defensava l'assumpció per encarregar d'unes ilogades dels seus distintius, i tothom sap que David S. A. fa pagar un logotip diari dels dits distintius per això mosaltres varem anular el contracte el dia on va del corrent quan amb ella teníem ja que aquest era ruïna i inicio per a nosaltres.

Sí aquest individuus han comprat les Marxes David, ens hauren de dir a contes de quina data, davant de qui: otiari i llavors veirem que som sempre basteixament satisfechos de la mentida.

«Gràtia vos la publicació d'aquesta nota vos saludem.

Taxistes Associats (entitat de taxistes procedents de David S. A.) legalment constituita.

«Taxistes Associats. — El President, 1. Viladomiu.

No ens ofereix el dictat de forces; n'hi ha a constatar, i el que que veu, cada dia n'hi haurà més.

Pel que fa a si pl. Vichier — i no perdoni sigui d'aquest senyor — el creiem una desgràcia. El temps dirà què té rá.

Ara, respecte a la veritat del que manifestarem als nostres visitants, la paraula al Jutjat de l'Oest. Aquest jutjat es pronunciaria contra l'Ajuntament. I en tot cas, això no ho pot desmentir cap carta, per molt manegada que estigué de correcció.

ROGER

LA LLIGA REGIONALISTA I LES ELECCIONS VINENTS

La Lliga Regionalista, després de l'acord de la seva Comissió d'Acció Política del dia 15, ha realitzat totes les gestions necessàries prop d'altres sectors polítics, econòmics i socials de Barcelona per a la presentació, per a les eleccions de diputats a Corts del dia 4 del vinent octubre, d'un candidat que pogués ésser patrocinat per elements que no pertanyessin a la Lliga Regionalista, però que coincidissin amb aquesta en la convicció d'ésser necessària una afirmació tant de les essències catalanistes com que les úniques garanties de prosperitat del poble són la pau política, la pau social i la pau religiosa.

Creia la Lliga haver arribat a la realització del seu propòsit amb el sacrifici del seu dret indubitable a la presentació d'un candidat propi en tenir la satisfacció de coincidir amb valuosos elements representatius de la vida política, social i econòmica de Barcelona (fins amb alguns elements polítics amb els quals li ha calgut de lluitar sovint) en el nom d'un home illustre d'abadal, que ja és diputat, fou el candidat de la Lliga Regionalista que obtingué major nombre de sufragis en les eleccions del 28 de juny, és qui millor pot ostentar la representació de la Lliga Regionalista en les eleccions vinents.

En demanar els vots a Barcelona per a

D. PERE RAHOLA I MOLINAS

La Lliga Regionalista espera que els electors barcelonins sabran comprendre la significació del vot i el patriotisme del gest anterior i de l'actual actitud de la Lliga Regionalista.

Comentaris sense transcendència

Un antic amic meu, argentí, home de molt bon sentit, em dàia sovint:

— Desenganyeu Vd. mi amic: para teorear, los toros; para las cosas políticas, los políticos.

De vegades fins els politòlegs no oblidem. Però la realitat no triga a desenganyar-nos de la ilusió generosa que sovint ens tormenta que sigui possible de realitzar grans accions de caràcter polític, posant-hi per davant homes illustres que, no obstant, no s'erten gaire o no senten gens, les imposibilitats polítiques.

Això és el que acaba de succeir amb l'economista Marçal i Nicolau d'Oliver.

La Lliga Regionalista, després d'haver

Declaracions de Francesc Cambó

L'A.B.C., de Madrid, ha publicat la següent informació:

— París, 22, 11 noche. (Crònica telefònica de nuestro redactor.) Don Francisco Cambó nos ha expuesto en los parracos que siguen su pensamiento en cuanto a la crisis financiera: «La crisis económica de Inglaterra tiene que optar entre salvar su prestige tradicional, revalorizando la libra hasta su paridad nominal con el oro, o salvar su potencia industrial, para lo cual debía mantener y aumentar la desvalorización de la libra, con el fin de disminuir el coste de su producción industrial.

Inglaterra adoptó el primer caminar; pero no quiso ver que ello implicaria la reducción definitiva de su potencia industrial, y por ello la emigración de algunos millones de habitantes, que, expulsados de la industria, no podrían encontrar en Gran Bretaña medio alguno para atender a sus necesidades con el producto del trabajo.

Para los ingleses por temor a que no siguen nunca las inspiraciones del razonamiento, sino las lecciones brutales e inexorables de los hechos, se auparon en no admitir «a priori» lo que era una verdad notoria, y en vez de estimular la emigración hicieron lo posible para impedirla, otorgando suculentos socors a los obreros parados, los cuales se encontraron con que, sin trabajar y sin moverse de Inglaterra, podian mantener un nivel de vida muy confortable.

Consecuencia de tal política fué al aumento constante de los impuestos, que aumentaban la crisis industrial y consiguientemente el número de obreros sin trabajo, siendo las resultancias financieras un enorme deficit en el presupuesto y la acentuación progresiva del saldo contrario en la balanza comercial, que, coincidiendo con la disminución de los ingresos que sirvieron siempre a Inglaterra para saldar con superviés su balanza de pagos, lla a presentar a la estatística como deficitaria también.

Tal situación ha hecho posible el panico que ha quebrantado la confianza en la libra y que ha provocado la tragicà situació de la semana última, a lo que se ha puesto término con el abandonio del patró oro y la subsiguiente desvalorización de la libra.

Consecuencias... De momento, una grave humiliació para el orgullo britanic, pero, pasado este triste doloroso, gracias a su firmeza, Inglaterra haurà entrat, finalment, en camí de resoldre la crisi econòmica, porque abandonar el insensato propósito de querer mantenir després de les gastos enormes que ocasionà la guerra, estas dos coses, totalmente incompatibles: la libra a su antigua paritat oro y una indústria pròspera que pudiéra sostener la hucha en el mercat internacional.

Con la desvalorización de la libra les exportacions ingleses augmentaran considerablement, el número de obreros parados disminuirà coratípid, los obreros, que hubieran ido

al servei d'un amo català que es

Les lleis de l'esperit

Entre els diversos elements que han actuat com a força moderadora en la perillosa agitació que han suscitat en la nostra pàgina els homes de l'Esquerra Republicana, cal esmentar els noms de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre i del seu illustre president Jaume de Riba.

Amarats d'un patriotism actiu, fidel a les lleis de l'esperit pairal, han sabut esguardar fit a fit la realitat amb aquell serè equilibri mental que dóna l'amor a la pròpia terra.

En tota l'actuació d'aquests elements, de tan glòria història en la pàgina catalana, tothom ha pogut veure que, per damunt de qualsevol altre interès privat o de classe, defensaven els interessos col·lectius de la nostra terra. No maledaven per la defensa d'un interès privat, encara que fos ben lícit. Maledaven per la defensa de la pàgina catalana.

Degut a aquest seny regulador, a aquest concepte de la funció social i del deure cívic, el greu problema ha pogut tenir una solució que permet esperar el restabliment d'aquella harmonia que sempre havia existit entre tots els elements productors de la nostra terra.

Les declaracions i la conducta de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre i del seu president senyor Jaume de Riba, en aquests dies crítics, demostren que les institucions i les personalitats més representatives del nostre poble estan capacitades per a resoldre eficacement els problemes socials. L'única cosa que cal evitar és que els agitadors inconscients, o massa conscientis, intentin perturbar la nostra pàgina amb propagandes subversives.

Es un síntoma revelador dels temps i de la política imperant les esferes del govern que aquelles propagandes dissolvents responguen a impulsos estranys a l'esperit pairal i a les lleis de la pròpia missió.

Des que es va començar a parlar del problema agrícola andalús els catalans podem posar-nos a tremolar. Totes les mesures que poden ésser favorables a Andalucía serien dictades també per a Catalunya i d'aquesta manera el remedio, per al camp andalús els catalans tindrien de pendeix encara que ens ammetzin.

Ho volem ja fa alguns mesos, en dictar el Decret de «laboris de tierra». Com es volia aplicar una disposició sobre intensificar el cultiu de la terra a Catalunya quan el que aquí manca, en tot cas, és terra per a cultivar. Aquest Decret podria dur un enreu a la pàgina catalana i així va fer-ho notar a la Presidència de la Generalitat la «Jovenada de la Lliga» en una raonada extensió en la qual demandaven que s'exceptués Catalunya de l'aplicació d'aquesta disposició legal.

Però si el primer Decret no va produir enreu en el nostre camp, desgarranciades en el seu arran de l'Estatut de Catalunya, aquest Decret de revisió de contractes no hagué exceptuat expressament de la seva aplicació la nostra terra, és per l'esperit centralitzador que respira i suposa un gran error. Però aquest error és molt més llàtin que per aquests homes dirigents de l'Esquerra que no solament repudien en aquests moments el seu autonòmic en voler aplicar aquell Decret a Catalunya, sinó que procuren fer servir de portilla per a encendre la discordia i la lluita al nostre camp.

Així, per gràcia d'una disposició pressa sense pensar per a res en Catalunya, que ni sembla de tenir problema agrícola, tenim la lluita en la nostra pàgina i amenaçada de mort la deuina la seva riquesa i una institució jurídica que no pot deixar d'estimar tot aquell que estima les tradicions i drets de la seva terra.

Els que realitzen actes abusius al març de la llei i encara més aquells que per finalitats egoístes els encoratgen, tenen la responsabilitat de fer una tasca eminentment centralitzadora, perquè centralitzar la estat sembla l'afany de destruir les nostres institucions jurídiques i precisament l'esperit autonòmic, si no vol ésser una entelaquga anàfica, ha de tenir com a principal objectiu no destruir sinó conservar i desenvolupar les institucions i característiques racials de Catalunya.

FRANCESC D'A. VENDRELL.

La Dreta Liberal Republicana davant les eleccions

Ja està circulada la nota següent:

«La Dreta Liberal Republicana de Catalunya, an dirigit-se avui a l'opinió pública, ha fa ratificant la seva posició de partit català. Pero proustant aquesta posició nostra ens obliga a preocupar-nos de les coses de Catalunya; a declarar la pena amb que veiem l'actuació dels que avui són Govern de Catalunya i el proposit decidit, que fem públic de contribuir en tot quant puguem a què Catalunya retroni la seva glòria tradició governamental i continuï endavant, pels camins de la

libertat i la justícia. La Dreta Liberal Republicana de Catalunya forjada per tot a l'obtenció de l'Estatut es reforça, però es als altres ordres de la vida política, social, religiosa i econòmica de Catalunya, enfrontar-se amb l'Esquerra Republicana, avui un deur d'aquells que vulguin defensar el patrimoni espiritual i material de la terra catalana.

Es hora d'anar demonstrant que si que obtingueren un triomf electoral en un moment, equivocat

El Govern de la República

Acord de l'Esquerra Catalana

Madrid, 22. — En acabar la sessió secreta es reuniren a una de les Seccions del Congrés els diputats catalans amb assistència dels senyors Domínguez i Nicolau d'Oliver.

La reunió va terminar a les dues de la matinada. I segons les nostres referències, es va tractar de les incidències del debat constitucional en relació amb l'Estatut de Catalunya i va acordar-se que en posar-se a discussió l'esmena dels progressistes intervingut al debat portant la veu de la minoria el senyor Carner.

També va acordar-se que el senyor Companys realitzés gestions prop dels altres caps del grup parlamentari per a fer-los present la importància que el problema requereix perquè degui ser atenció a aquest debat.

Més tormules per fer viable l'Estatut

Madrid, 22. — La reunió celebrada al matí per la comissió de constitució, va dedicar-se exclusivament a cercar una fórmula que sense prejugar les facultats i atribucions que hagi de donar-se a les regions autònomes, faciliti la discussió dels Estatuts.

Després d'una viva discussió es convingué a modificar els articles 14 i 15 del projecte de Constitució, conservant el primer la redacció de les matèries que seran de l'exclusiva competència de l'Estat espanyol, afegint la legislació social, la il·luminació de costes i ports i pesca marítima en tot el seu àmbit d'interès general.

L'article 15 es modifica en el sentit de declarar que totes aquelles facultats no consignades entre les privacions de l'Estat podran donar-se les regions autònomes sempre que figuren en els Estatuts i s'aprovin pel Parlament.

Com a conseqüència de la nova redacció d'aquest article desapareix l'últim paràgraf de l'article 11, que reservava únicament a l'Estat el reconeixement dels Estatuts sempre que es redactessin d'acord amb els preceptes d'aquest article.

La comissió no va entrar en l'estudi de la nova redacció de l'article primer, que serà objecte de la reunió que se celebrarà dimecres.

La qüestió dels Comitès Paritaris

Madrid, 23. — El ministre del Treball ha manifestat que l'ha visitat una comissió d'obres de restaurants per a demanar-li que com que ells no havien tingut representació als Comitès paritaris d'hoteleiros, se'n considerà la facultat de tenir un Comitè paritari per als obres d'aquest ram.

El ministre els ha manifestat que no pot desfer l'elecció, perquè havia estat legal. Que lamenta que no tinguin representació, i com que veritablement són indústries distintes, els restaurants i hotels, tracaria de veure la manera que poguessin tenir Comitè paritari sense sortir-se de la Llei.

També el visita una comissió de Casa Rúbia del Mont, per a dir-li que en les obres que s'estan realitzant en aquell poble no s'admet els obres de la Unió General de Treballadors.

Els han manifestat, que donaria orde a les autoritats, perquè es respecti la llibertat de treball en aquell poble.

També donà compte el senyor Largo Caballero, d'haver-se resolt diverses vagues de les que hi havia plantejades.

La Conferència Econòmica.—La discussió de l'esmena del senyor Alcalá Zamora

Madrid, 23. — El cap del Govern conferència amb el ministre d'Economia i en l'entrevista, segons manifesta el senyor Alcalá Zamora, havia estat plasmada la convocatòria de la conferència econòmica que es celebrarà probablement els dies del mes d'octubre, amb l'objecte de durar temps que arribi la representació de Canàries, així com les representacions obertes.

Aquestes seran vuit, de diverses tendències.

Hom estudiat, a més, negociacions comercials, però no hem parlat del tractat comercial amb França.

Afegeix el senyor Alcalá Zamora que no creia que en la sessió de la tarda s'arribri a la seva esmena, però potser que parí el de la part que ateny a que els alcaldes siguin elegits pels Ajuntaments o pel poble, per tal que l'autonomia municipal sigui efectiva.

—Com a notícia curiosa — afegeix el senyor Alcalá Zamora— els dirents que rebut la visita del comunista senyor Ballejos, que s'ha interessat per qüestions de premsa i altres assumptes.

A malgrat de la distància que existeix entre la seva ideologia i la nostra, la conversa s'ha desenvolupat en termes cordials, puix no s'ha d'oblidar que estiguem junts a la presó.

El senyor Largo Caballero segueix opinant que la legislació social ha d'ésser privativa del Govern

Madrid, 23. — En una de les seccions del Congrés es reuní la minoria parlamentària socialista.

El ministre del Treball, referint-se a aquesta reunió, ha manifestat que havia assistit a una part, i que s'havia tractat de la crisi del treball, i es convingut en parlar amb el ministre de Foment perquè el pla d'obres públiques es posés en vigor com més aviat millor.

També s'ha dissenyat el referent a l'article primer de la Constitució, i s'ha donat compte del canvi d'impressions que sobre aquest assumpte s'han tingut amb les altres representacions parlamentàries.

El senyor Largo Caballero ha manifestat, per últim, que si criteri predominant en la majoria era que la legislació social havia d'ésser inclosa en la Constitució, com a dependent d'una manera exclusiva del poder central.

Una mala interpretació ocasiona un gran ayalot

Madrid, 23. — Aquest matí, a la Porta del Sol, uns funcionaris del Hogar Español, sortiren al balcó portant una llarga tira de percussions amb els colors vermell i groc, a la qual pensaven afegir el color morat, amb l'objecte de pendre la mida de la longitud dels balcons, on haurà d'ésser collocada en les festes oficials.

Els transcents que van veure al balcó els colors vermell i blau, for-

man hendir, i sense el color morat, com correspon a la bandera de la República, van creure que es tractava d'un acte d'ostentació monàrquica i es va promoure un gran escàndol, per creure que la bandera roja i guinda anava a posar-se en aquell balcó.

Fou tan gran l'alarma que es va promoure, que ràpidament acudiren els guardies d'assalt, però l'equívocació es va saber aviat i es restablí la normalitat.

El succés es comentà molt.

A Toledo no passa res i el senyor Maura tramet guàrdia civil

Madrid, 23. — El ministre de la Guàrdia Civil ha manifestat que a la província de Toledo segueix tornant la tranquilitat.

Ha trams — digué — cincanta números de la guàrdia civil, i s'espera que en un termini de cinc dies tot quedarà resolt.

Afegeix el senyor Maura que diumenge anirà a Saragossa, per a assistir a l'acte del llitrament d'una bandera a un regiment d'aquella garnició.

A aquest acte també hi assistirà el doctor Marañón.

Sobre el viatge a Sevilla, digué el ministre de la Guàrdia Civil que la data quedarà assenyalada quan el ministre deixi ultimades diverses qüestions.

— Sabeu res — preguntà — de la crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els informadors. El ministre digué, que aquest era el veritable motiu de preocupació que poden tenir ara per la immediata restricció de les nostres exportacions i el perill que els productes anglesos enveixin els mercats espanyols.

El pla d'Obres Públiques

Madrid, 23. — En una de les seccions del Congrés es reuní la minoria parlamentària socialista.

El ministre del Treball, referint-se a aquesta reunió, ha manifestat que havia assistit a una part, i que s'havia tractat de la crisi del treball, de la qual formaven part don Abilio Calderon, don Matías Pedalva i altres diputats per la província, així com 40 alcaldes.

Els palestins li parlen de la necessitat d'activar els tràmits per a arribar a la dessecació de la llaguna del pantà de la Nava, que correspon a la Mancomunitat del Duero, i per al principi de les obres del qual hi ha pressupostos 300.000 pessetes.

Afegeix el senyor Albornoz, que si Govart havia acordat a l'últim Consell, i relativament al pla d'Obres Públiques, que, amb caràcter urgent, aprovat per les Corts.

Es veurà de fer — digué — un nou pla que s'estenguerà a les altres regions espanyoles i que comprenguï els principals obres de via secundària, camins veïnals i obres de regat.

Demà, el negocis a Espanya, era en fer-lo amb el valor que la lluita tenia.

El problema més apremiant, és el de la taronja i dels plàtans, puix les transaccions es feien generalment en sucre.

Per això també tindran representació a la comissió, elements de les Illes Canàries, encara que en el règim econòmic, estiguin en situació distinta a la resta d'Espanya, per esfer port franc.

Hi ha qui creu que la baixa de la lluita anava a aturar Espanya. Això és un absurd en el qual només

els transcents que van veure al balcó els colors vermell i blau, for-

man hendir, i sense el color morat,

com correspon a la bandera de la

República, van creure que es tractava d'un acte d'ostentació monàrquica i es va promoure un gran escàndol, per creure que la bandera roja i guinda anava a posar-se en aquell balcó.

Fou tan gran l'alarma que es va

recomanar que es posés el color

morat, amb el qual només

correspondia la bandera de la

República, i es va fer.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les

nostres exportacions i el perill que

els productes anglesos enveixin els

mercats espanyols.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les

nostres exportacions i el perill que

els productes anglesos enveixin els

mercats espanyols.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les

nostres exportacions i el perill que

els productes anglesos enveixin els

mercats espanyols.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les

nostres exportacions i el perill que

els productes anglesos enveixin els

mercats espanyols.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les

nostres exportacions i el perill que

els productes anglesos enveixin els

mercats espanyols.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les

nostres exportacions i el perill que

els productes anglesos enveixin els

mercats espanyols.

— Sabeu res — preguntà — de la

crisi financera anglesa?

Es respondé negativament els

informadors. El ministre digué,

que el veritable motiu de

preocupació que poden tenir ara

per la immediata restricció de les</

DALPENS

Sota llicència © Biblioteca de Catalunya. Barcelona www.bnc.cat

Publicació i repositori

i

MEMÒRIA DIGITAL DE CATALUNYA